

NEWSLETTER

maaliskuu 2009

Maaliskuu on ollut todella talvinen. Ihan kuin talven aikataulu olisi hieman nitkahtanut kuukaudella eteenpäin. Mutta mitä pidempään riittää pakkasia ja kuivaa, niin voisi olettaa että muta-aika jää lyhyemmäksi. Silti jo nyt kenkuttaa kun tietää, että pian taas alkaa se kun joka paikka tulvii oijen ja ojarumpujen ollessa umpeen jäätyneitä. Hevoset tassivat tarhat savivelliksi ja hukkaavat kenkiään sinne. Silti, tästä päivästä enää pitäisi olla kaksi kuukautta siihen kun lasketaan taas hevoset laiturille! ja lapset lomalle.

Summertime Perrier

Veera eli Westbound- tammalle syntyi 29.3. varsa, jonka isä on Flemmingh. Isä on kansainvälisesti korkealle sijoittunut kouluhevosten periyttäjäori. Varsa on isokokoinen, pitkäjalkainen tummanruunikko Se on sirorakenteinen ja sillä on kaunis pää. Ainoa pieni merkki on oikeassa etujalassa oleva pienen pienen sukan alku. Ensimmäisen kerran se pääsi seisaalleen kun tunti oli kulunut syntymästä, ja kahden tunnin kuluttua se jo oli jo tarmokkaasti imemässä maitoa. Sekä varsa että emätamma voivat hyvin ja ovat pirteitä.

Koska se syntyi kesäajan ensimmäisenä päivänä, nimeksi on ajateltu antaa Summertime.

Kuva: tässä levätään vatsa täynnä maitoa

Voidaan paksusti

Tässä hieman muistiinpanoja joita kirjoittelin Veeran varsomisen vaihtimisesta.

17.3. Veeralla isot vahatipat tisuissaan eli yövalvonta aloitettiin. Sanotaan että niistä varsominen tapahtuu parin päivän sisään.
19.3. kaksi yötä torkuttu sohvalta valvontakameraa vahtien, Veera vain ähkii eikä saa muuta aikaan
24.3. viikonloppuna Juuli valvoi yhden yön ja Tiina yhden. Muutoin olen kytkkinyt sohvallamme

torkkuen toinen silmä auki yövahtina. Veera näyttää liian täyteen puhalletulta ilmapalloilta, Kuinka paljon nahka voi oikein venyä? Eilen sillä oli selviä polttoja, mutta varsa ei vain ymmärrä tulla ulos. Tässä taitaa käydä niin, että lopulta kun se syntyy olen niin väsynyt että nukun vartiossa. 28.3. Ei mitään uutta. Toissailtana näytti vahvasti että nyt tapahtuu. Veeralla oli klo 19 polttoja ja se kävi makuulle. Talli suljettiin myös ratsastajilta rauhan saamiseksi. Samat poltot toistui yöllä klo 3.40, kuopimista, pyörimistä ja makuulle käyntiä. Mutta sitten se nukahti ja tärkein jäi tekemättä. Nyt se on ollut ihan rauhassa eikä näytä muuta kuin paksulta itseltään. On kuin se olisi päättänyt että koska on näin kylmää (öisin liki -20), niin ventataan vielä viikko. Valvomista helpotti se, että siirsin vastaanottimen makuuhuoneeseen ja voimme nyt sängystä suoraan vahtia tallia. Selkäni jo ilmoittelikin valitukset sohvalta makoilemisesta. 29.3. Sunnuntai-ilta klo 20.55 se sitten tapahtui. Maailmaan luiskahti märässä pussissaan uusi elämä kauniin orivarsan muodossa. Lieneekö pakkasten takia Veera pidätellyt, koska heti kun mentiin plussalle niin varsa syntyi.

Kuva: ensimmäistä kertaa ulkona

Kauden ensimmäisiä kisatuloksia

Viime tiedotteessa kerrottiin Royn uudesta ponista Ventosta, jolla hän käy viikoittain treeneissä.

Ensimmäiset kisat ovat tuottaneet toivottua tulosta eli puhtaita ratoja. Lisäksi sijoitukset 80 ja 90 cm luokissa olivat hienosti 1 ja 2. parinkymmenen lähtijän joukosta.

Valmentajan näkövinkkelistä ruusukkeet eivät ole tässä vaiheessa niin tärkeitä kuin mallikkaat ja rytmikkäät radat.

Mutta nuorta kilpailuhenkistä ratsastajaa mikään ei motivoi enempää kuin hyvät sijoitukset.

Kilpailuissa parivaljakko on käynyt Ehon tallilla Mäntsälässä.

Ehon 100 metriä pitkässä maneesissa on varmaan HISH:n jälkeen Suomen näyttävimmät radat.

Esteet kiiltelevät hyvässä maalissa ja kukkakoristeita on paljon värittämässä areenaa.

Radat on Eholla suunniteltu juoheviksi mutta teknisiksi. Osallistujissa on usein kansallisen tason ratsukoita hakemassa rutiinia ennen kisakautta ja lähtöjä on yleensä 150 ja 200 ratsukon välistä.

Kuvia Eholta www.ehontallicom

Cream Perrier (eli Neppari) ja Mari Yliniemi

Oulun yksiköstämme aloittivat kansallisen kisakautensa 120 cm luokassa saaden virheettömät perus- ja uusintaradan. Marin Neppari on siitä metka hevonen, että hypätessä se ei meinaa pysyä nahoissaan ja pukittelee onnessaan, mutta tasaisen treeneissä sen nippanappa saa liikkumaan. Neppari tasan tietää mistä tykkää ja antaa piutpaut muulle.

Varsojenleikkiä

Varsat haluavat leikkiä kuten kaikki lapset. Suuri kahiseva ja kirkkaan värinen muovi antoi kovasti lystiä varsojemme kevätpäiviin.

Ensin ne juoksivat ympäri tarhaa kiitolaukkaa karkuun tuulella lepattavaa pressua.

Pian uteliaisuus voitti ja pari päivää ne jaksoivat uurastaa muovin kimpussa. Pakkasessa rapisevan

muovin päällä oli kiva kävellä ja vielä mukavampi repiä se suikaleiksi.

Samalla leikin varjolla varsat oppivat että kaikki lepattava ja kahiseva ei syö niitä. Niiden itseluottamus kasvaa ja ovat tulevaisuudessa "rohkeampia" eivätkä hyppää syliin joka muovipussista.

Villi Pohjola

Maalla asumisessa on kyllä sellaisia puolia mitä kaupunkilaiset eivät voi saavuttaa.

Kuusiaitamme suojissa on koko talven asunut neljä fasaani-kanaa sekä yksi komea fasaani-kukko. Lapset ovat ruokkineet niitä päivittäin ja ne ovatkin kesyntyneet aika hyvin. Varsojen lisäksi saanemme odottaa pieniä fasaani-poikasia sillä sellaista soidinta ne välistä pitävät. Sitä taitanee odotella myös Viiru-kissamme, joka suosiolla jättää isot fasaanit omiin oloihinsa.

Entä mitä sanotte siitä, että eräänä aamuna havaitsimme ilveksen jahdanneen jänistä pellollamme sekä sen jälkeen kävelleen ratsastuskenttämme poikki metsään. Tassun jälki on melkoinen ja kuva ei tee sille oikeutta.

Kuva: jäniksen pakojäljet oikealla, ilves sisäkaarteessa, kiirettä on pitänyt loikan pituudesta päätellen. Jänis pääsi ilmeisesti pakoon kuusiaitamme ansiosta jonne jäljet suoraan johtivat.

Kuva: mahtavan tassun jälki oli pyöreä ja läpimitta n. 12 cm

Hauskan löydön teimme myös kun olimme eräällä hiihtoretkellä Jullen kanssa ja löysimme majavien ruokailupuun. Puulta johti huolella tampattu polku suoraan jokeen. Isoja otuksia, puuta oli jyrskitty n. metrinkorkeudelta.

Kuva: melkoista lastua talttahampaat saavat aikaan

Simonan perhe vieraisilla

Maaliskuun lopulla vierailivat Simonan omistaja AnnaVera Kurten koko perheensä voimin tervehtimässä Simonaa. Tammahan on meillä jäädyttelemässä kilpahevosuraltaan ja tienaa kaurarahansa osallistumalla opetustoimintaan. AnnaVera kilpaili hevosella vaativalla tasolla kouluratsastuksessa.

Kuva vasemmalta: Kira, Simona ja AnnaVera

Ennen meille tuloa tamma oli myös vuoden verran sukulaistyttö Kira Hasselblatilla Espoossa, hän kilpaili Simonalla (tai Siirillä joka on ollut Simona lempinimi) myös esteitä.

Simonan elämä kietoutuu meihin monesta kohtaa uransa varrelta, ja täysin sattuman kaupalla. Sen toivat maahan vanhat perhetuttumme Niemelät Järvenpäästä, jotka teettivät sillä yhden varsan jonka sitten Simona oli meillä varsomassa Tuusulassa.

Sen jälkeen Simonan osti myös tuttumme Ulla Salminen, ja silloin Simona kävi laitumella täällä Pernajassa yhtenä kesänä. Hän teetti sillä yhden varsan Nykullan Lydian eli Lyylin, joka on meidän osaomistuksessamme ja nyttemmin Yliniemen perheellä kilparatsuna Oulussa. Ullalta Simona sitten siirtyi AnnaVeralle. Ja näin sitten ympyrä sulkeutui niin että se päättyi tänne meille. Että semmoinen tarina on Simonalla.

Kisakausi lähenee uhkaavasti. Harjoittelua ovat sotkeneet Daphnen pari lievää sairastelua nyt talvella ja olemme perässä suunnitellusta. Mutta silti varsin toiveikkaasti tässä vaiheessa katsomme kohti kesää. Tarkoitus olisi aukaista kisakausi toukokuun alussa jollain verryttelykilpailulla ja toukokuun lopulla kansallisissa. Toivottavasti myös 4-vuotias Eppu pääsee kokeilemaan toukokuussa miltä kilpaileminen maistuu.

Samoin lähestyvät tallin omat koulukilpailut toukokuun viimeinen päivä ja pikkuhiljaa on ryhmien kanssa aloitettu ratojen harjoittelut. Mutta siitä tahti tiivistyy mitä lähemmäksi kesä tulee.

Hyvää kevättä

www.perriertalli.fi